

ת"פ 44550/10/20 - מדינת ישראל נגד הייסם אלגילאוי

בית משפט השלום באילת

ת"פ 44550-10-20 מדינת ישראל נ' אלגילאוי

בפני בעניין:	כבוד השופט גיל אדלמן המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד רעות נתאי
נגד הנאשמים		הייסם אלגילאוי ע"י ב"כ עוה"ד נטלי ארטן

גזר דין

המסגרת העובדתית

1. הנאשם, הייסם אלגילאוי, הורשע על פי הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן: **החוק**).
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 16.10.2020 בשעה 17:51 לערך, על כביש 90, החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 1493.38 גרם נטו.
3. בדיון ביום 23.1.2022 הציגו הצדדים הסדר טיעון דיוני, במסגרתו הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו; הנאשם הופנה, בהסכמת הצדדים, לקבלת תסקיר שירות המבחן. לא היתה הסכמה ביחס לעונש.
4. ביום 11.9.2022, לאחר שהתקבל התסקיר בעניינו של הנאשם, טענו הצדדים לעונש.
5. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות אשר התקבלה ביום 15.11.22, עלה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן

6. בתסקיר[1] שהוגש ביום 5.9.2022 סקר שירות המבחן את רקעו האישי והמשפחתי של הנאשם. התסקיר ציין כי הנאשם השתלב באופן חיובי בקבוצת עצורי בית, מסר כי הקבוצה סייעה לו בחשיבה מאורגנת ואחריות יותר, וכן הביע נכונות להשתלב בכל סוג של טיפול שיוצע לו על מנת לא לחזור על טעויות העבר - אם כי "שלל נזקקות טיפולית".

שירות המבחן ציין את היותו של הנאשם נעדר עבר פלילי, את שילובו בשוק העבודה, היותו אב לארבעה ילדים בגילאי 5 עד חצי שנה, אשר מגלה דאגה למשפחתו; את חלוף הזמן מביצוע העבירה, את העובדה שמאז קרות העבירה לא היה מעורב בפלילים, מסר בדיקות שתן נקיות מסמים ולא הפר את תנאי הפיקוח. בתסקיר כאמור צוין כי הנאשם הכחיש את הקשר לסמים אשר נתפסו ברשותו, אולם הביע חרטה על ביצוע העבירה והבין כי התנהל באופן בלתי אחראי. לאור האמור, המליץ שירות המבחן על העמדתו של הנאשם בצו מבחן למשך שנה, בליווי בדיקות לגילוי שרידי סם, וכן בחינת צרכיו של הנאשם לאורך התקופה ובניית תוכנית טיפולית במקרה הצורך. עוד הומלץ על העמדתו של הנאשם בצו של"צ נרחב למשך 200 שעות והטלת מאסר מותנה.

טיעוני הצדדים לעונש

7. המאשימה הדגישה את הנזק הטמון בעבירה בה הורשע הנאשם ובערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו, עוד הדגישה כי סמים מסוכנים מהווים את אחד המחוללים לפשיעה, וכי נגע השימוש בסם עומד מאחורי עבירות רכוש ועבירות אלימות.

לעניין מתחם הענישה ההולם, טענה המאשימה כי "המתחם ההולם בעניין עבירה של החזקת סמים בכמות כזאת עומד על 24 חודשי מאסר".

המאשימה ציינה את גילו הצעיר של הנאשם ואת העדר עברו הפלילי, כמו גם את שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, וההליך הטיפולי שעבר אשר סייע לו רבות, ולכן ביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף **הנמוך** של המתחם.

המאשימה ציינה כי אמנם שירות המבחן המליץ להימנע מהטלת עונש מאסר אשר יכול להיות מרוצה בדרך של עבודות שירות, אך הדגישה כי על בית המשפט לשקול שיקולים נוספים ואל לו להתעלם מעקרון הרתעת היחיד, עקרון הגמול והרתעת הרבים.

התובעת עתרה להשית על הנאשם "מאסר בדרך של עבודות שירות ברף הגבוה, דהיינו תשעה חודשים, וכן ענישה נלווית בדמות מאסר מותנה, קנס והתחייבות".

התובעת הפנתה לפסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית.

8. הסניגורית עתרה למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה וענישה נלווית, כדוגמת של"צ, ועד למספר חודשי

עבודות שירות. עוד הוסיפה כי כשמדובר באחזקה של כמויות גדולות "נקבעים מתחמים שמתחילים ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, ואולם בשל שיקולים של סיכויי שיקומים גבוהים בתי המשפט מוצאים לחרוג מהמתחם ולהסתפק בענישה של של"צ, גם אם במספר גבוה".

ב"כ הנאשם, טענה כי בעת קביעת המתחם לעונש יש להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה וכך גם בגזירת עונשו של הנאשם, בהדגישה כי לא יוחס לנאשם תכנון קודם לביצוע העבירה. עוד ציינה את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה.

הסנגורית הדגישה את שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, ושילובו בקבוצה טיפולית.

עוד ציינה כי הנאשם הביע חרטה על ביצוע העבירה, וכי התנהלותו של הנאשם בתקופה שחלפה מלמדת כי הוא למד את הלקח, מתרחק מסביבה שולית, וכי יש לו גורמי תמיכה בדמות אביו, אחיו, שימנעו הסתבכותו בשנית.

באת כח הנאשם ציינה כי הנאשם שהה כחודש ושבע במעצר, וכן חודשים רבים בתנאי מעצר בית, שהוקלו מעת לעת עד לשלב בו בוטלו לחלוטין (אז החל הנאשם לעבוד כנהג משאית).

לשיטת ב"כ הנאשם, לאור גילו הצעיר של הנאשם, והעובדה שהוא אב לארבעה קטינים, יש מקום לחרוג ממתחם הענישה, ולקבל את המלצת שירות המבחן לשל"צ. הסנגורית טענה כי אין זה עניין שבשגרה בו שירות המבחן מדגיש כי אין הוא ממליץ על הטלת מאסר שירות בדרך של עבודות שירות מחשש לפגיעה ברצף התעסוקתי של נאשם, כפי שנעשה במקרה דנא.

לדברי באת כח הנאשם, ניתן לאזן את הענישה בהטלת מאסרים מותנים ארוכים, קנס כספי והתחייבות. עוד ציינה הסנגורית כי הנאשם מסכים לשל"צ בהיקף גדול יותר מזה שהומלץ.

9. הנאשם בדברו האחרון אמר: "אני מודה שעשיתי טעות, למדתי להיות אחראי על עצמי. אני מתרחק מאנשים לא טובים, התרחקתי גם מכל הסביבה, אנשים שהייתי הולך איתם הם אנשים לא טובים והתרחקתי מהם. אני דואג לבית, לילדים ולאישה ועבודה. אני רוצה לחיות ולא להסתבך, הסתבכתי ואני רוצה ללמוד מזה. תודה רבה".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

10. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, הם שמירה על בריאות הציבור, וההגנה מפני נגע הסמים והפצתם.

11. הנאשם החזיק סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 1493.38 גרם, שלא לצריכתו העצמית. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי עבירה זו היא תאומתה הסטוטורית של עבירת הסחר בסמים - ראה ע"פ 1345/08 **איסטרוב נ' מדינת ישראל** (18.5.09).

12. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא היא ברמה בינונית, וזאת בשים לב לכמות הסם בה החזיק הנאשם, שהינה גבוהה.

13. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, התכנון שקדם לביצוע העבירה וחלקו של הנאשם בביצועה: הנאשם הוא המבצע היחיד, ומעובדות כתב האישום לא ברור אם קדם תכנון משמעותי לביצוע העבירה בה הורשע הנאשם. הנזק שיכול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות הוא למשתמשי הסמים, ולחברה בכללותה, הנפגעת מעבריינות שנועדה לממן את צריכת הסם בידי המשתמשים.

14. מסקירת הפסיקה בעבירה בה הורשע הנאשם, ניתן ללמוד כי בעבירות של החזקת סם מסוג קנבוס שלא לצריכה עצמית, במשקל של מעל ק"ג אחד ועד כעשרה ק"ג, על דרך הכלל, מוטלים על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממספר חודשי מאסר בפועל, ועד לתקופות מאסר ממושכות.

15. מטעם הצדדים הוגשה פסיקה; מצאתי לנכון להתייחס לפסקי הדין המפורטים להלן.

§ רע"פ 4030/22 **יפרח נ' מדינת ישראל** (19.6.22): נדחתה בקשת רשות ערעור נגד גזר דין שהוטל על המערער. המערער הורשע בבית משפט השלום בהחזקת סכין, וכן סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 98.9 גרם נטו. בהסכמת הצדדים נקבע מתחם ענישה בין 6 חודשי מאסר ועד שנה, אשר אומץ על ידי בית המשפט כמתאים לנסיבות המקרה. בית משפט השלום הבהיר כי אין לפניו שיקולי שיקום היות שהנאשם לא התייבב אצל הממונה על עבודות השירות, וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר, מאסרים מותנים, פסילת רישיון על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי קבע בהליך הערעור כי אין לאפשר לנאשם לשוב ולבקש חוות דעת מהממונה, וכך קבע גם בית המשפט העליון, שם נקבע כי אין המדובר במקרה חריג המצדיק מתן רשות ערעור.

§ ת"פ (י-ם) 65951-07-20 **מדינת ישראל נ' גרמי** (13.5.21): הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קנבוס ברכבו במשקל של 1.4 ק"ג, הנאשם צעיר וללא עבר פלילי. מתחם הענישה שנקבע - מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם חודש מאסר שירוצה בעבודות שירות, מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה (בפועל ומותנה), קנס והתחייבות.

§ ת"פ (ת"א) 72369-06-20 **מדינת ישראל נ' דרעי** (13.10.21): הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 951 גרם נטו. מתחם הענישה שנקבע - בין מאסר מותנה, ענישה נלווית ועד מספר חודשי עבודות שירות. בית המשפט התחשב במכלול השיקולים לרבות גילו הצעיר של הנאשם, היותו ללא עבר פלילי, שהודה וקיבל אחריות על מעשיו, וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי, צו של"צ בהיקף

של 140 שעות, קנס, התחייבות ופסילה על תנאי.

§ ת"פ (י-ם) 27085-10-15 **מדינת ישראל נ' ועקנין** (19.9.21): הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, נהיגה בפזיזות ורשלנות ומעבר ברמזור אדום. הנאשם החזיק יחד עם עוד 3 נאשמים סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 4.820 קילוגרם נטו. בית המשפט קבע מתחם עונש אחד בגין כל העבירות - 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט סבר כי קיימת הצדקה שיקומית לסטייה ממתחם הענישה בשל נסיבות אישיות, נטילת אחריות על מעשיו והרתמות להליך שיקומי משמעותי וממושך, עברו הנקי וחלוף הזמן הרב מביצוע העבירה, וגזר על הנאשם עונש מאסר בן 7 חודשים בניכוי ימי מאסרו, כשיתרת התקופה תרוצה בדרך של עבודות שירות, צו מבחן, ענישה מותנית וקנס כספי.

§ ת"פ (ק"ג) 67471-06-18 **מדינת ישראל נ' אייל קרקוס** (27.1.20): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית. ברכבו החזיק הנאשם סך של 4 ק"ג נטו של סם מסוכן מסוג קנאביס. בגין מכלול מעשי הנאשם קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט התחשב בעובדה כי הנאשם הודה בביצוע העבירה והביע צער וחרטה על מעשיו, כמו גם בגילו הצעיר ובמחויבותו בהליך השיקום והיותו אזרח יצרני ושומר חוק מזה כשנתיים וחצי, וגזר על הנאשם, תוך סטיה מהמתחם, צו של"צ בהיקף של 400 שעות, צו מבחן של 18 חודשים, הארכת מאסרים מותנים, קנס, הפעלת התחייבות, התחייבות, ופסילה על תנאי.

§ ת"פ (ב"ש) 63029-12-20 **מדינת ישראל נ' שליף** (8.4.21): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק ברכבו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 1,033.6 גרם נטו וכן בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 1,125.5 גרם נטו שלא לצריכה עצמית (משקל כולל של 2.150 ק"ג). בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים. על הנאשם נגזר עונש של 9 חודשי מסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס.

16. ראיתי לציין אף את פסקי הדין המנויים להלן.

§ רע"פ 1830/16 **רקיבי נ' מדינת ישראל** (11.4.16): נדחתה בקשת רשות ערעור, שהגיש נאשם על גזר דינו לבית המשפט המחוזי אשר דחה את ערעורו על חומרת העונש. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק ברכב שבו נהג כ-2.3 ק"ג חשיש מחולקים לעטיפות שונות. בערכאה הראשונה נקבע מתחם ענישה הולם שנע בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך 4,000 ₪.

§ ברע"פ 10423/09 **שורר נ' מדינת ישראל** (26.4.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש על פסק דינו של בית המשפט המחוזי אשר דחה ערעורו על העונש שהוטל בבית משפט השלום. המבקש הורשע בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 575.75 גר' סם מסוכן מסוג קנבוס. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס כספי בסך 2,500 ₪ והתחייבות כספית בסך 3,000 ₪.

§ ברע"פ 8374/06 **גילילוב נ' מדינת ישראל** (12.12.06) נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 869.14 גר' נטו קנבוס. על המבקש, ללא עבר פלילי, הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו על גזר הדין בסוברו כי העונש שהוטל עליו על ידי בית משפט קמא תואם את נסיבות העניין ואינו חורג לחומרה. בית המשפט קבע כי הבקשה נדחתה שכן אין היא מעלה שאלה המצדיקה דיון בערכאה שלישית.

§ עפ"ג (חי') 369-07-18 **מדינת ישראל נ' אזריאל** (8.11.18): התקבל ערעור המדינה על גזר דינו של הנאשם אשר הורשע באחזקת 758 גרם מסוג קנבוס ונידון ל 9 ימי מאסר וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש בעבירת החזקה של סמים שלא לצריכה עצמית בכמות גדולה, נע בין מספר חודשי מאסר בריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וכי "מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא, בין מאסר מותנה לבין מאסר בן 6 חודשים שניתן לרצות בעבודות שירות **איננו** מקובל...". משכך, התקבל ערעור המדינה, ועונשו של הנאשם הוחמר לחמישה חודשי מאסר בפועל (הנאשם לא נמצא מתאים לעבודות שירות וכן שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית).

§ בת"פ (אילת) 41189-09-15 **מדינת ישראל נ' אלדהיני** (13.07.16): הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית במשקל 1.435 ק"ג. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין 5 חודשי מאסר בפועל שיכול וירצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה מותנית וענישה כלכלית. לא נמצאה הצדקה לסטות לקולא ממתחם הענישה, אך בית המשפט התחשב בגילו הצעיר, העדר עבר פלילי והעובדה כי שיתף פעולה עם שירות המבחן, היותו אב טרי לתינוק, מסר בדיקות שתן נקיות וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירצו בעבודות שירות מאסרים מותנית, פסילה על תנאי וקנס.

17. אשר על כן, לאור הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת, והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מצאתי לנכון לקבוע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר, אשר ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל יחד עם רכיבי ענישה נלווים.

העונש המתאים לנאשם

18. הנאשם, בן 23, נעדר הרשעות קודמות. הוא נטל אחריות על מעשיו, הודה בכתב האישום המתוקן, והביע, במילתו האחרונה בבית המשפט, חרטה. עם זאת, התרשמתי כי לקיחת האחריות של הנאשם לא היתה מלאה,

שכן בפני שירות המבחן הוא שלל קשר לסמים שנתפסו אצלו, והצר על כך שלא בדק היטב את תא המטען של הרכב בו נסע, לפני הנסיעה.

19. חרף הקושי של הנאשם לקחת אחריות מלאה, כאמור, הוא השתלב בהליך טיפולי אצל שירות המבחן, במסגרת הליך המעצר בתיק, והשירות התרשם כי הנאשם נתרם מכך, הוא "השתלב באופן חיובי בקבוצה, היה קשוב ומעורב בתכנים אשר הועלו בקבוצה, כן שיתף מעולמו הפנימי ובנסיבות מעצרו". עוד כתב שירות המבחן, כי כל בדיקות השתן שמסר הנאשם, נמצאו נקיות משרידי סם.

שירות המבחן התרשם כי ההליך הטיפולי של הנאשם טרם הסתיים, מבחינת העמקת הדפוסים המכשילים אצלו, והתמודדות עם מצבי לחץ (אז עלול להתנהג באופן "מרצה ונגרר"); עוד נכתב כי "כי הייסם עסוק בנסיונו להציג חזות מתפקדת וחיונית וכי מנסה להדגיש חלקים חיוביים באישיותו אך יחד עם זאת קיים פער בין הצגתו אל מול חומרת העבירה המיוחסת לו ואנו מתרשמים מאי בהירות בנוגע לקשריו השוליים ומטשטוש". מאידך גיסא, סבר שירות המבחן כי הנאשם לא זקוק לטיפול בתחום הסמים. שירות המבחן המליץ שבמהלך תקופת המבחן, יעקוב אחר הנאשם, ויבנה לו תכנית טיפולית המותאמת לצרכיו, אם יהיה צורך בכך.

שירות המבחן הוסיף כי הנאשם עובד מזה מספר חודשים כנהג משאית, ונמצא בהליך על מנת להיות בעל רישיון לנהיגה במשאית מעל 15 טון. שירות המבחן כתב כי הנאשם, חרף גילו הצעיר, כבר אב ל-4 ילדים קטנים, בגילאי חצי שנה עד חמש, והוא משקיע מאמצים נורמטיביים על מנת לפרנסם, ובהמשך לכך המליץ להימנע מהשתת עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

20. עולה מהאמור כי הנאשם עבר כברת דרך חיובית מאז ביצוע העבירה, לא הסתבך שוב עם החוק, ואף רכש כלים שיסייעו לו בהתמודדות עתידית; עם זאת, לקיחת האחריות לא היתה שלמה, ונראה כי הנאשם זקוק לליווי טיפולי נוסף של שירות המבחן.

21. נתונים אלה מובילים למסקנה כי יש למקם את הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע. עם זאת, לא שוכנעתי כי נסיבותיו מצדיקות חריגה לקולא עד כדי סטייה ממתחם הענישה.

22. במסגרת ע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני (27.4.2022) חזר בית המשפט העליון על ההלכה לפיה הפעלת הסמכות לפי סעיף 40ד(א) (חריגה לקולא ממתחם הענישה נוכח שיקולי שיקום, ג.א) תתאפשר רק במקרים **חריגים, יוצאים מן הכלל, ומובהקים**, כדלקמן:

"אכן, סעיף 40ד(א) לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט, במקרים המתאימים, לחרוג ממתחם הענישה אם 'מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם'. סעיף זה מבטא את עמדת המחוקק שלפיה, במקרים המתאימים לכך, יש ליתן מעמד בכורה לשיקול השיקומי על-פני העיקרון המנחה בענישה, הוא עיקרון ההלימה. ואולם, כפי שעולה בבירור מהוראות החוק, **לא בכל מקרה שבו תהליך טיפולי מתקדם בכיוון חיובי, יש**

להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40 לחוק העונשין. אחרת, נמצא כי החריג מרוקן מתוכן את הכלל, שלפיו יש לגזור את העונש בתוך מתחם הענישה בהלימה לחומרת המעשה ולמידת האשם של העושה (ראו גם: דברי הסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשס"ו-2006, ה"ח 241, 447-448). לא בכדי אפוא, נקבע כי יש לנקוט זהירות רבה בהפעלת סעיף 40 לחוק העונשין, וכי סטייה ממתחם הענישה תיעשה אך במקרים חריגים, בבחינת יוצא מן הכלל, כאשר סיכויי שיקום מובהקים מצדיקים זאת[3] (ראו: ע"פ 1229/19 סלומינסקי נ' מדינת ישראל, פס' 13 [פורסם בנבו] (1.7.2019)). עוד נקבע בפסיקה, כי על מנת להעריך את סיכויי השיקום יש לשקול, בין היתר, את 'המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה' (ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל, פס' 24 [פורסם בנבו] (18.4.2018)). לצד זאת, הובהר כי 'התקיימותו של שיקול זה או אחר אינה מצדיקה בהכרח חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום. טעם עיקרי לכך הוא שחלק מהשיקולים שהוזכרו לעיל מובאים ברגיל בחשבון במסגרת קביעת העונש בתוך המתחם' (שם, פס' 25). ואכן, חרף חשיבותו של אינטרס השיקום - לנאשם עצמו, לסביבתו הקרובה ולחברה כולה - שיקול זה אינו עומד לבדו ויש לראות בעת גזירת העונש את המכלול (ראו עניין סטרוסטה, פס' 7; רע"פ 4218/15 אמסלם נ' מדינת ישראל, פס' 8 [פורסם בנבו] (18.6.2015); עניין סלומינסקי, פס' 15)).

23. במקרה של הנאשם כאן, תסקיר שירות המבחן לימד כי הנאשם אכן החל בדרך טיפולית חיובית, והפיק את המסקנות הראויות, אולם קשה לומר, כאמור, כי הנאשם עבר שינוי תודעתי עמוק. שירות המבחן כאמור ציין פער בין נטיית הנאשם להצגתו כדמות בעלת מאפיינים חיוביים לבין חומרת העבירה המיוחסת לו, אשר כאמור, התקשה ליטול אחריות על מלוא מרכיביה.

שירות המבחן כתב כי הנאשם "הכחיש כי הסמים שייכים לו ולדבריו אינו מעורב בחברה שולית ולא מעורב בתחום הסמים. הייסם שיתף כי הודה בתיק על מנת לסיים את ההליכים המשפטיים בהקדם וזאת לאור מצבו הרגיש באותה התקופה...". לא בכדי התרשם שירות המבחן מאי בהירות וטשטוש בנוגע לקשריו השוליים של הנאשם.

24. לפיכך אני סבור כי לא ניתן לומר, בראי הקבוע בפסיקת בית המשפט העליון, כי מדובר במקרה "מובהק", המצדיק חריגה לקולא ממתחם הענישה.

25. לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן להימנע מהטלת מאסר ולו בדרך של עבודות שירות, מאחר והדבר עלול לגדוע את הרצף התעסוקתי של הנאשם ולפגוע ביכולתו לכלכל את משפחתו. עם זאת, המלצת שירות המבחן מהווה שיקול אחד מיני רבים אשר על בית המשפט לשקול בגזרו את הדין; "השופט, הוא אשר ישים במאזני שיקוליו, כאחד השיקולים החשובים, גם את המלצתו של קצין המבחן. אך בכך לא סגי" - רע"פ 3058/07 פז נ' מדינת ישראל (3.5.2007).

26. לסיום, במיקום עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה הבאתי בחשבון לקולא, כי הנאשם חווה, לפני זמן לא רב, טרגדיה קשה בחייו האישיים, כאשר שכל את אחייניתו בנסיבות טרגיות, כשהיתה רק בת שנתיים וחצי; הוא

שיתף את שירות המבחן באסון המשפחתי שהתרחש במשפחתו, וגם סיפר על הטראומה הקשה שנגרמה לו מכך, באופן אישי.

27. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות במרכז יום לקשיש רהט. הנאשם יחל בעבודות השירות ביום 15.1.2023. הנאשם מזהר כי אי עמידה בתנאי עבודות השירות או חריגה מהכללים, יש בהן כדילהביא להפסקתריצויעונשו בדרךזוונשיאתיתרתהעונשתחתמאסרבפועל.

ב. מאסר למשך 6 חודשים, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים, וזאת תוך 3 שנים מהיום.

ג. צו מבחן - ניתן בזה צו מבחן לתקופה של 12 חודשים כלפי הנאשם.

אני מחייב את הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן הכל על פי הנחיות שירות המבחן. מובהר בזאת לנאשם כי באם לא יקיים צו זה, ניתן יהיה לחזור ולדון מחדש בשאלת העונש.

ד. התחייבות - הנאשם יתחייב כי הוא ישלם סך של 2,000 ₪ אם תוך שנתיים מהיום יעבור על עבירת סמים מסוג פשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א כסלו תשפ"ג, 05 דצמבר 2022, בנוכחות הצדדים.

[1] יוער, כי בתסקיר שהתקבל, צוין כי הנאשם הכחיש את העבירות שיוחסו לו ואף אמר לקצינת המבחן כי הודה בתיק על מנת לסיים את ההליכים המשפטיים בהקדם. בפתח הדיון הבהירה באת כח הנאשם את פשר הפער בין הודייתו של הנאשם במיוחס לו, לבין המצוין בתסקיר. הסנגורית שבה והדגישה כי הנאשם מודה בעובדות כתב האישום. נוכח עובדה

זו, ובהתאם להלכת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 6952/10 **בשינוב נ' מדינת ישראל** (5.1.2011), שוחחתי עם הנאשם ווידאתי כי הנאשם אכן הודה באמור בכתב האישום ונטל אחריות על מעשיו. כתב האישום המתוקן הוקרא על ידי לנאשם פעם נוספת, והנאשם שב והודה בפני בעובדותיו.